

1908

Á UPPSIGLINGU.
Ísland sést!

ÓRVAR-ODDUR, GULLIÐ
OG VÍSINDIN.

KYNLANDAR Í BERLÍN.

Eftir. dr. Helga Péturs

Á uppsiglingu.

Ísland sést!

Og allir farþegarnir horfa yfir um breiðar báru, í bláfölvann langt undan stafni — samþegnarinn, sem leita til „hjálandunnar“ til að safna aurum fátæklinganna saman í krónur, og enskir heimsflækingar, sem guð Mammon hefir tekið frá marga raun, en látið koma í staðinn ódrepanði leiðindi, svo að þeir una ekki við sínar háreistu hallir og vel skipuðu matborð; en fastast horfa þó þeir farþegarnir — flestir „á hinum óæðra bekk“ — sem aldrei veita því eftirtekt, að „Ísland“ þýðir klakaland. — — —

Og stafa öldukljúfur brunar áfram, eimknúinn, ótraudur, og þó að einhver mágubrútin alda komi honum stundum til að geiga á rásinni, þá sækir hann óðar í sama horfið, eins og sá, er hefir afstudda þekkingu síns markmiðs.

Vestmannaeyjar, sem fyrst sýndust vera bláir skuggar aðeins, verða skýrari og skýrari og loks sjást brúnir hamraveggirnir undir grænum svarðarþökum.

Eimþipan gellur og hinir sædjörfu Vestmannaeyingar leggja byrðingum sínum út í ölguna.

Nokkrir af farmönnum ganga í bát og róa upp undir hamrana, að hellisskúta nokkrum, þar sem hafylgjan ris og hnígur og skolar um bergið ekki ósvipuð dökkgrænni olíu. En í öllum smáskvompunum, sem gera þeim bergið svo einstaklega hyggilegt, sitja svartfuglarnir svartir um bak og hvítir um bringu og hátíðlegir á svip eins og vel saddir veizlugestir undir leiðinlegri ræðu; og meiri von er að þeir séu hátíðlegir, því að þeir eru að sinna því, sem alvarlegra er en allt alvarlegt: að auka kyn sitt.

Hjelgi Pjetursson

“ Igi Pjetursson.

Fjallkonan XIX árg (Apríl 1908)